

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бичкова Ігоря Геннадійовича щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 48 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ у взаємозв’язку з положеннями статей 214, 284, 481 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
11 грудня 2013 року
№ 65-у/2013

Справа № 2-66/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В’ячеслава Андрійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича – доповідача,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні справу за конституційним зверненням громадянина Бичкова Ігоря Геннадійовича щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 48 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41–45, ст. 529) з наступними змінами (далі – Закон) у

взаємозв'язку з положеннями статей 214, 284, 481 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Колоса М.І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Бичков І.Г. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини третьої статті 48 Закону у взаємозв'язку з положеннями статей 214, 284, 481 Кодексу стосовно того, що:

– „саме Генеральний прокурор України або його заступник може повідомити будь-якого суддю про підозру у вчиненні кримінального правопорушення“;

– „саме Генеральний прокурор України або його заступник невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення, вчинене будь-яким суддею, або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань“;

– „саме Генеральний прокурор України або його заступник закриває кримінальне провадження щодо будь-якого судді“.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Закону автор клопотання обґрунтовує неоднозначним, на його думку, їх застосуванням судами України у процесі вирішення питання про те, які саме суб'єкти повноважні закривати кримінальне провадження щодо професійного судді – лише Генеральний прокурор України або його заступник чи також підпорядковані їм прокурори. Бичков І.Г. стверджує, що така судова практика призвела до порушення його конституційних гарантій незалежності як судді.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 26 листопада 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі відповідно до пунктів 1, 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

У положеннях частини третьої статті 48 Закону зі змінами, внесеними до них згідно із Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України“ від 13 квітня 2012 року № 4652–VI, зазначено, що „судді може бути повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення лише Генеральним прокурором України або його заступником“.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Аналіз конституційного звернення та доданих до нього копій судових рішень дає підстави для висновку, що автор клопотання не навів фактів неоднозначного застосування вказаних положень Закону, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бичкова Ігоря Геннадійовича щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 48 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI з наступними змінами у взаємозв’язку з положеннями статей 214, 284, 481 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ